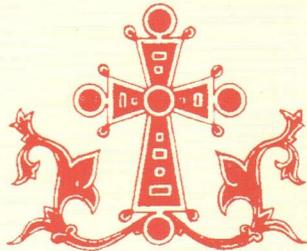

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΕΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΟΗΗΣΙΜΟΥ

Δρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
Μ. ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ
ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 2004

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ ΚΑΙ
ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΥ

ΑΘΗΝΑ 2004

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Παν. Ἀρχιμανδρίτου κ. Παντελεήμονος Πούλου
Ἱεροκήρυκος Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Γιὰ πολλά χρόνια ὁ Σύλλογος Συμπαραστάσεως Κρατουμένων «Ὁ Ὀνήσιμος» τελοῦσε τὴν Πανηγυρικὴν Θεϊαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Χρυσοσπηλιωτίσσης εἰς Ἀθήνας.

Παρατήρησα ὅτι δέν ὑπῆρχε πλήρης ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου.

Ἀφοῦ προηγουμένως συνεννοήθηκα μέ τὸν Σύλλογο παρεκάλεσα τὸν ὑμνογράφον κ. Χαράλαμπον Μιχ. Μπούσιαν νὰ συγγράψῃ εἰδικὴν Ἀκολουθίαν, ὡς καὶ ἔγινε.

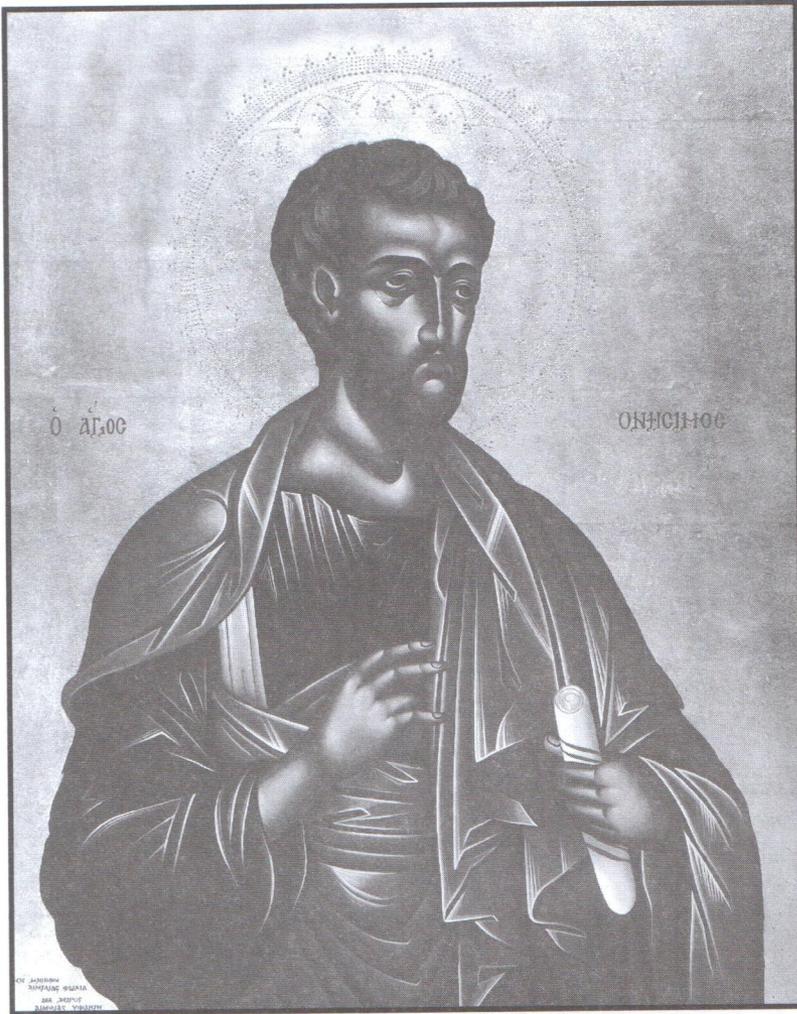
Ἡ ἔκδοσις τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας θά βοηθήσῃ τοὺς φιλοθέους καὶ φιλοχρίστους χριστιανούς νά γνωρίσουν τὸν Ἅγιο Ὀνήσιμο πού εἶναι ὁ προστάτης τῶν εὕρισκομένων ἐν τῇ φυλακῇ, ὅπως καὶ τῶν ἀποφυλακισθέντων πού ἔχουν τόσο ἀνάγκη.

Αὐτός ὁ τομέας εἶναι πολὺ εὐαίσθητος καὶ ἔχει ἀνάγκη καὶ πάρα πολλοὺς ἐργάτες νά προσφέρουν ὅ,τι μποροῦν μέ ὅλη τους τὴν ψυχὴ.

*Ἀρχιμ. Παντελεήμων Πούλος
15 Φεβρουαρίου 2004
ἑορτὴ Ἁγίου Ὀνησίμου.*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ
ΚΑΙ
ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΥ

Ἐποιήθη ὑπό τοῦ
Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου
τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

**Ἐπολυτίκιον Ἁγίου Ὀνησίμου
Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.**

Τόν ὀνήσιμον χάριν πιστοῖς πηγάζοντα, πνευματικόν Παύλου τέκνον καί μιμητήν τῆς αὐτοῦ ἀγωγῆς καί παθημάτων ἀναμέλψωμεν κράζοντες· δοῦλε Ἰησοῦ ἀπελεύθερε, Αὐτόν ἀπαύστως θερμῶς δυσώπει ὀνησιν βίου βραβεῦσαι ἡμῖν ἀμείνονος, Ὀνήσιμε.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΚΑΙ
ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΟΝΗΣΙΜΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΙΕ΄ Φεβρουαρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τόν Προοιμιακόν εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα» ἰστώμεν
στίχους δ΄ καί ψάλλομεν τά ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τόν τοῦ Φιλήμονος δοῦλον ἀκολουθήσαντα ταῖς τρίβοις
ἀποστόλου θεορρήμονος, Παύλου, Ὀνήσιμον, τόν δοῦλον
ὄντως Θεοῦ εὐπειθέστατον μέλψωμεν καί τό μαρτύριον,
πάντες, αὐτοῦ λαμπρῶς γεγηθότες εὐφημήσωμεν.

Ὅνπερ υἷόν κατά πνεῦμα Παῦλος ἀπέκτησεν ἐν φυλακῇ
εὐσχήμεως, οἱ πιστοί, κατά χρέος, Ὀνήσιμον τόν θεῖον,
δοῦλον Θεοῦ ἀπελεύθερον φρόνημα ἔχοντα, μέλψωμεν
μνήμην αὐτοῦ ᾠδαῖς μελιρρύτοις καταστέφοντες.

Ἄθλητικῆ παρρησίᾳ Θεόν ἐδόξασας καί σαῖς ῥοαῖς αἱμάτων κατεπότισας ῥίζαν τῆς πίστεως Κυρίου, περικλεές ἀθλοφόρε, Ὀνήσιμε, καρτεροψύχων μαρτύρων ὑπογραμμός καί ὑπόδειγμα γενόμενος.

Τῆς εὐσεβείας τό στόμα, σεπτόν Ὀνήσιμον, καί τοῦ Εὐαγγελίου ἱερόν ὑπηρέτην ὡς Παύλου ἀποστόλου ἐν τοῖς δεσμοῖς μαθητήν εὐφημήσωμεν τόν ἀληθείας ὀφθέντα μυσταγωγόν καί φωστῆρα παμφαέστατον.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τόν κατά πνεῦμα υἱόν ἐν φυλακῇ γεννηθέντα τοῦ σεπτοῦ καί οὐρανοβάμονος ἀποστόλου Παύλου, Ὀνήσιμον τόν πανεύφημον, οἱ πιστοί, ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γάρ δοῦλος Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου χρηματίσας σεμνότατος καί κῆρυξ τῆς χάριτος διαπρύσιος ἀθλητικῶς ἠξιώθη τόν παρόντα βίον τελέσαι· ἐπαξίως οὖν τυχῶν ἐπάθλων παρά τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι ἀδιαλείπτως Αὐτῷ πρεσβεύει ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι· Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό τήν σκέπην σου.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Παύλου τόν μαθητήν, Ὀνήσιμον τόν θεῖον, ὁμότροπον ὀφθέντα ἐν λόγοις καί ἐν ἄθλοις αὐτοῦ ἀνευφημήσωμεν.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ἽΟνησιν βιοτῆς βραβεύεις τῆς ἀγήρω τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι,
τοῦ Λόγου ὑπηρέτα, ἽΟνήσιμε ἀπόστολε.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

ἽΕλαμψας ὡς ἀκτίς τῆ οἰκουμένη πάση ἀκτίσιν εὐσεβείας
καὶ μαρτυρίου, πάτερ ἽΟνήσιμε, ἀπόστολε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Λόγον μονογενῆ Θεοῦ τοῦ προανάρχου τοῦ Πνεύματος ἰσχυῖ
ἐκήρυξεν ἐν κόσμῳ ὁ θεαυγῆς ἽΟνήσιμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἽΕβλυσας τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ, Θεοτόκε, τὴν θεῖαν καὶ ἀγήρω,
Χριστόν τόν ζωοδότην, ὡς κρήνη ζωοπάροχος.

Νῦν ἀπολύεις..., τό Τρισάγιον, τό ἽΑπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου ἽΕσπερινοῦ καὶ ἽΑπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τόν Προοιμιακόν τό «*Μακάριος ἀνήρ*», εἰς δέ τό «*Κύριε ἐκέκραξα*» ἰστώμεν στίχους σί καί ψάλλομεν τά ἐξῆς Προσ-
όμοια.

Ἦχος δ΄. Ἦδωκας σημείωσιν.

Χάριν τήν τοῦ Πνεύματος τοῦ παναγίου δεξάμενος ἐν καρ-
δίᾳ, Ὁνήσιμε, ὁμότροπος πέφηνας θείων Ἀποστόλων καί
τοῦ θεηγόρου Παύλου, τοῦ κήρυκος Ἐθνῶν, σύσκηνος, μά-
καρ, καί ὁμοδίαιτος ἐν τοῖς δεσμοῖς· διόπερ νῦν τήν πανσε-
βάσμιον μνήμην σου ἐκτελοῦντες πρεσβεΐαις σου πρὸς Θεόν
ἐκδεχόμεθα.

Βλάστημα περιδοξον Κολοσσαέων, Ὁνήσιμε, ἀποστόλου
Φιλήμονος ὦν δοῦλος ἐπόθησας τήν ἐλευθερίαν, ὡς αὐτό
δηλοῦται εἰς Παύλου τήν ἐπιστολήν καί πρὸς ἀπόστολον
τοῦτον, ἔδραμες τόν ἐν τῇ Ῥώμῃ δέσμιον, ᾧ κατά χάριν
ὑπήντησας τῷ εἰς πίστιν ἐλκύσαντι σέ Χριστοῦ τοῦ Παν-
τάνακτος.

Ἄπιστον καί ἄχρηστον δοῦλον ποτέ τῷ Φιλήμονι μετεποίη-
σεν εὐχρηστον αὐτῷ καί τοῖς πέρασιν κτίσεώς σε Παῦλος
ὁ οὐρανοβάμων, ᾧ διηκόνησας καλῶς ἐν Ῥώμῃ, πάτερ, σοφέ
Ὁνήσιμε· διό σε μακαρίζοντες καί τήν ὑπέρφωτον μνήμην
σου ἐορτάζοντες σήμερον μελωδοῦμεν τούς ἄθλους σου.

Τέρτυλον κατήσχυνας τόν μιaron εἰδωλόφρονα θεοσόφοις σου ῥήμασι, τρισμάκαρ Ὁνήσιμε, τοῦ συντρίψαντός σου πάντα τά ὀστέα ἀσπλάγχχνως καί ἐλεεινῶς ἐκ σώματός σου, πάτερ πολύαθλε, τάς σάρκας ἀποσπάσαντος, τάς παρεχούσας δημίους καί αὐτοῖς φρικτόν θέαμα, καλλιμάρτυς ἀήτητε.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος υἱόν αὐτοῦ μεμαρτύρηκεν ἐν δεσμοῖς σε, Ὁνήσιμε, Χριστόν ἀγαπήσαντα ἐκ τῆς σῆς καρδίας, Οὐ σταυρόν ἐπ' ὤμων φέρων ἐκήρυξας σαφῶς τῆς σωτηρίας τό Εὐαγγέλιον καί μέτοχος γενόμενος Αὐτοῦ παθῶν κατηξίωσαι τῆς εὐκλείας τῆς κρείττονος ἐν τῇ ἄνω λαμπρότητι.

Χαίρει ἑορτάζουσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κτίσαντος τήν σεπτήν σου πανήγυριν, Ὁνήσιμε πάνσοφε, εὐσεβείας γέρας καί ἀνευφημοῦσα ᾠδαῖς καί ὕμνοις μελιχροῖς τοῦ μαρτυρίου σου κατορθώματα κραυγάζει· περιφύλαττε τῇ πανσθενεῖ ἀντιλήψει σου τήν ἀγέλην τήν ἔλλογον τοῦ Θεοῦ, Ἀρχιποίμενος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ τοῦ ἀποστόλου Ὁνησίμου λαμπρά μνήμη ἀστραπαῖς τῆς αὐτοῦ πίστεως καί στεβρᾶς ἀθλήσεως καταυγάζει ἅπασαν τήν οἰκουμένην· οὗτος γάρ υἱός ἀγαπητός κατά πνεῦμα ὀφθεῖς τοῦ Παύλου μιμητής καί ὁμότροπος τῶν παθμάτων αὐτοῦ γέγονε καί σύναυλος ἐν τῇ πόλει τῇ ἄνω ὡς δοῦλος οὖν Κυρίου Αὐτῷ πρεσβεύει ἀπαύστως ἐλευθερῶσαι ἡμᾶς τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου καί ἀξιῶσαι τυχεῖν χαρμονῆς τῆς ἀτέρμονος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μή ἀνυμνήσει σου, τόν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμψας Υἱός μονογενής, ὁ Αὐτός ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτόν ἰκέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἐναγνώσματα.

**Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου τό Ἐνάγνωσμα.
(Κεφ. α' 3-11)**

Ἄδελφοί, ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καί Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τά πρὸς ζωὴν καί εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καί ἀρετῆς, δι' ὧν τά τίμια ἡμῖν καί μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. Καί αὐτό τοῦτο δέ σπουδῆν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δέ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ἐν δέ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δέ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δέ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δέ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δέ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. Ταῦτα γάρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καί πλεονάζοντα οὐκ ἀργούς οὐδέ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· ᾧ γάρ μή πάρεστι ταῦτα, τυφλὸς ἐστί, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ

ἀμαρτιῶν. Διό μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τήν κλησιν καί ἐκλογήν ποιεῖσθαι· ταῦτα γάρ ποιοῦντες οὐ μή πταίσητέ ποτε. Οὕτω γάρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καί Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πρός Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 25-ε' 2)

Ἀδελφοί, ἀποθέμενοι τό ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετά τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη. Ὀργίξεσθε καί μή ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μή ἐπιδυέτω ἐπί τῷ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδέ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δέ κοπιάτω ἐργαζόμενος τό ἀγαθόν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρός ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μή ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴ τις ἀγαθός πρός οἰκοδομήν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσι. Καί μή λυπεῖτε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία καί θυμός καί ὀργή καί κραυγή καί βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σύν πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε δέ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθώς καί ὁ Θεός ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν. Γίνεσθε οὖν μιμηταί τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά καί περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθώς καί ὁ Χριστός ἠγάπησεν ἡμᾶς καί παρέδωκεν ἑαυτόν ὑπέρ ἡμῶν προσφοράν καί θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Πρός Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. σι' 16-23)

Ἀδελφοί, οὐκ οἶδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτούς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοι ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἥτοι ἀμαρτίας εἰς

θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; χάρις δέ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δέ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς, ἐλευθερωθέντες δέ ἀπό τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἄνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός ὑμῶν. Ὡσπερ γάρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γάρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς ἐπαισχύνεσθε; Τό γάρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δέ ἐλευθερωθέντες ἀπό τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δέ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δέ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γάρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δέ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Ἰδιόμελα

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου καὶ ἀγάλλου ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τελοῦσα τὴν φωτοφόρον μνήμην Ὁνησίμου τοῦ ἀποστόλου καὶ μάρτυρος· οὗτος γάρ παρά τούς πόδας μαθητεύσας τοῦ Παύλου ὁδηγὸς πιστῶν γέγονε πρὸς σωτηρίαν ἀλάνθαστος· μαρτυρικῶ οὖν τέλει σφραγίσας τὸν βίον Κυρίῳ ἀνέδραμεν ὑπαντῆσαι τῷ παρέχοντι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Φοιτήσας παρά τῷ δεσμίῳ φωστῆρι Παύλῳ καὶ τὸν τῆς ἀγνωσίας παλαιὸν ἀπεκδυσάμενος ἄνθρωπον, τὴν χάριν

ἐνεδύθησ τοῦ πανσθενοῦσ Παρακλήτου πνευματοφόρε Ὀνήσιμε· διό σε πάντες ὡσ στόμα θεῖον καί κήρυκα οὐρανίων μυστηρίων καί μάρτυρα γενναιοτάτον οἱ πιστοί ἀξιόχρεῶσ τιμῶντες τάσ σάσ ἐκζητοῦμεν πρεσβείασ πρόσ βίον κρείττονα.

Ἦχος γ΄.

Ὡσ τοῦ σκεύουσ ἐκλογῆσ, τοῦ λίαν ἀγαπήσαντόσ σε μαθητήσ ἐνθεώτατοσ σκεῦοσ εὐχρηστον πρόσ ἀποστολήν σωτήριον τοῖσ ἐξοφωμένοισ τῆ ἀγνωσίᾳ πέφνηασ, Ὀνήσιμε· σύ γάρ ἠθῶν ἀμέμπτων τῷ βίῳ εἰκόνα διαγράψασ καί Θεόν ἀληθινόν κηρύξασ, Οὗ δοῦλοσ εὐπειθήσ ἐχρημάτισασ, μαρτυρίου τόν δρόμον καλῶσ ἐν τῆ Ῥώμῃ τετέλεκασ· καί νῦν σύν τῷ σῶ διδασκάλῳ Παύλῳ καί τοῖσ δήμοισ ἀποστόλων καί μαρτύρων συνευφραινόμενοσ ἐν σκηναῖσ ἀλήκτου μακαριότητοσ Χριστόν ἰκέτευε σῶζεσθαι τούσ σέ μακαρίζοντασ.

Ἦχος δ΄.

Τόν δραπέτην τοῦ Φιλήμονοσ δοῦλον, ὄν ἡ χάρισ τοῦ Πνεύματοσ βιαστήν ἔδειξε τῆσ τῶν οὐρανῶν βασιλείασ καί ὑπέρητην τοῦ Λόγου θειότατον Ὀνήσιμον τόν ἐνδοξον, οἱ πιστοί, μακαρίσωμεν κράζοντεσ· σοφέ τῶν ψυχῶν οἰκονόμε, ὁ προσφοράν λογικήν καί θῦμα τέλειον σεαυτόν Κυρίῳ προσάξασ μαρτυρικῶσ τελειωθεῖσ, Αὐτόν ἡμῖν ἰλέωσαι τοῖσ τελοῦσιν ἐν πίστει τήν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ὁ αὐτόσ.

Καλλιμάρτυσ ἀπόστολε Ὀνήσιμε, τήν δοθεῖσάν σοι χάριν δαψιλῶσ οὐρανόθεν μαρτυρικῶ αἵματί σου ἐσφράγισασ· σύ γάρ τοῖσ ἴχνεσι Χριστοῦ ἀκολουθήσασ καί θεηγόρου Παύλου

τοῖς τρόποις μιμησάμενος νομίμως ἐν Ῥώμῃ ἐνήθλησας· καί νῦν σὺν ἀποστόλοις καὶ μάρτυσι δοξαζόμενος μὴ παύση σὺν αὐτοῖς Χριστόν τόν Θεόν ἱκετεύων ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σέ δοξάζωμεν, τήν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τόν Στίχον. Στιχηρά Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς ὁ μιμητής ἐν ἀρετῇ καὶ ὁμόζηλος τοῦ πάθους αὐτοῦ, τρισμάκαρ, ὁ ἐπιστρέψας πολλούς ἐξ εἰδώλων πλάνης πρὸς τόν Κύριον, θεόφρον Ὀνήσιμε, τήν καλήν τήν ἀλλοίωσιν ὁ ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑποστάς τοῖς διδάγμασι τοῦ παμμάκαρος Παύλου ἐνστερνισάμενος σέ τοῦ μεταποιήσαντος τόν δοῦλον Φιλήμονος εἰς δοῦλον τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ, Ὅν νῦν καθικέτευε διδόναι τοῖς πίστει ἐκτελοῦσί σου τήν μνήμην χαράν ἀέναον.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ κατά πνεῦμα υἱός τοῦ ἀποστόλου Παύλου τοῦ οὐρανόφρονος καὶ κήρυκος οἰκουμένης ἐν φυλακῇ γεννηθείς καὶ αὐτοῦ τοὺς τρόπους μιμησάμενος, Ὀνήσιμε πάνσοφε, εὐσεβείας προπύργιον, Εὐαγγελίου κῦρυξ ὁ διαπρύσιος καὶ ἀήττητος ἀθλητής τοῦ Παντάνακτος· ὅθεν τήν θείαν μνήμην σου τελοῦντες γηθόμενοι καὶ μαρτυρίου σου πόνους τοὺς ἀνυποίστους γεραίροντες πρεσβείας σου θείας πρὸς τόν

Κύριον τῆς δόξης ἀπεκδεχόμεθα.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, λελαμπρυσμένος αἴγλη θεῖος διδάσκαλος τῆς Ῥώμης καὶ Ποτιόλων, καὶ ὁδηγός ἀσφαλῆς τῶν ἐν ἀγνωσίᾳ πρὸς ἐπίγνωσιν, Ὀνήσιμε ἔνθεε, ἀθλητῶν ἀγαλλίαμα καρτεροψύχων καὶ μαρτύρων τῆς πίστεως ἀκροθίνιον καὶ λαμπρὰ ὑποτύπωσις· δοῦλος ὁ τοῦ Φιλήμονος ὁ ἄρπαξ καὶ ἄδικος, ὃν μετεποίησε Παῦλος εἰς ἀρετῆς ἐνδιαίτημα καὶ τύπον δικαίου, ὑπὲρ πάντων σε τιμώντων Χριστόν ἰκέτευε.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπόστολος Χριστοῦ πνευματέμφορος καὶ ἀθλητῆς πολὺαθλος διπλῶν βραβείων ἠξιώθης ἐν πόλῳ, ἀριστεῦ σταδίου, Ὀνήσιμε ἄλκιμε· ἵχνεσι γὰρ ἀκολουθήσας τοῦ τῶν Ἑθνῶν κήρυκος, οὗ μαθητῆς ἠγαπημένος ἐχρημάτισας, ὡς καθαρὰ θυσία προσηνέχθης Κυρίῳ χερσὶ τελειωθείς ἀνόμων· καὶ νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύων ἐν οὐρανίῳ λειμῶνι ἀπαύστως ἰκέτευε τῷ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις...

τό Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τόν ὀνήσιμον χάριν πιστοῖς πηγάζοντα, πνευματικόν Παύλου τέκνον καί μιμητήν τῆς αὐτοῦ ἀγωγῆς καί παθημάτων ἀναμέλψωμεν κράζοντες· δοῦλε Ἰησοῦ ἀπελεύθερε, Αὐτόν ἀπαύστως θερμῶς δυσώπει ὄνησιν βίου βραβεῦσαι ἡμῖν ἀμείνονος, Ὀνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καί σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καί ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί τόν ποιητήν σου καί Θεόν, πρεσβεύουσα μή ἐλλείπης, ὑπέρ τῶν ἀνυμνούντων, καί προσκυνούντων τόν Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετά τόν Ἐξάψαλμον, τό Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετά δέ τήν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τόν τάφον Σου, Σωτήρ.

Εὐῶδες καί τερπνόν κρίνον Κολοσσαέων χθονός τῆς ἱερᾶς κατεμύρισας Ῥώμην σοφία ἐνθέῳ σου καί ἀρίστη ἀθλήσει σου, Παύλου φίλτατε καί ἀγαθέ ὑπρέτα· ὅθεν ἅπαντες λαμπρῶς, Ὁνήσιμε, ὕμνοις τούς ἄθλους σου στέφομεν.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα ἐν σαρκί τόν ἀσώματον Λόγον Θεοῦ ὑπερφυῶς, Θεοτόκε Παρθένε, ἀράν τοῦ Προπάτορος τήν ἀρχαίαν διέλυσας καί ἐθέωσας τῶν χοϊκῶν ἅπαν γένος τό ἀείποτε σέ μεγαλῦνον καί πίστει δοξάζον τόν Τόκον σου.

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου ὁμόζηλος καί μαθητής εὐπειθής ἐδείχθης, Ὁ-

νήσιμε, δοῦλε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πιστέ καί πανάριστε· ὄθεν τῆς εὐσεβείας πρακτικός ὑποφήτης ὄφθης λαοῦ τῆς Ῥώμης νεουργήσας καρδίας ἐκ πλάνης τῶν εἰδώλων σοφῶς Θεοῦ πρὸς ἐπίγνωσιν.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστόν σωματώσασα ὑπερφυῶς τόν Θεόν καί μείνασα ἄφθορος μετά τόν τόκον, ἀγνή, τόν πάνσεπτον ὑψώσας φύσιν τήν πεπτωκυῖαν τῶν μερόπων πρὸς ὕψος ἄρρητον, Θεοτόκε Παναγία, καί δόξαν ἀίδιον· διόπερ αἰεὶ σέ μεγαλύνομεν.

Μετά τόν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τήν ὠραιότητα.

Τόν θείαν ὄνησιν λαβόντα μέλψομεν ἐκ τοῦ θεόφρονος Παύλου, ἀπόστολον, ἐν τοῖς δεσμίοις τοῖς αὐτοῦ, Ὀνήσιμον τόν θεόπνουν, τόν στερρῶς ἀθλήσαντα καί εἰς θλάσιν ἀπλώσαντα σκέλη τά πανάγια τά αὐτοῦ ἀνακράζοντες· εὖ δοῦλε ἀγαθέ τοῦ Κυρίου, δόξης ὁ θείας ἀπολαύων.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τήν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου, ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καί ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως καί πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τό α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καί τό Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στίχος. Οἱ οὐρανοί διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν (Κεφ. ι΄ 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν
ἐμοῦ ἀκούει...

(Ζῆτει τῇ Η΄ Νοεμβρίου)

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός
Σου καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τό
ἀνόμημά μου.

Ὁ δραπέτης πρόην ἄρπαξ δοῦλος τοῦ ἔμφορος Φιλήμονος
δοῦλος Κυρίου δείκνυται ταῖς τοῦ Παύλου νουθεσίαις καί
αὐτοῦ ὁμόζηλος τοῖς τρόποις καί τῇ ἀθλήσει· δεῦτε, οὔν,
πάντες αὐτόν καταστέψωμεν ἄσμασι τόν σύν νοεροῖς Ἀγ-
γέλοις τῷ θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτα καί ἀδιαλείπτως πρε-
σβεύοντα ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν Σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
«Ὀνήσιμον, δοῦλον ὑμῶ Θεοῦ ἐλεύθερον. Χ.»

Ὡδή α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τό στόμα μου.

Ὁνήσιμον μέλψωμεν, ὄνπερ ὁ Παῦλος ἐγέννησεν Ἐθνῶν ὁ ἀπόστολος ἐν φυλακῇ ἀληθῶς, τοῦ Φιλήμονος τόν ἄρπαγα οἰκέτην τό πρῶτον καί ὕστερον δοῦλον τοῦ Κτίσαντος.

Νῦν ἄσμασι στέψωμεν τόν ἀθλοφόρον Ὁνήσιμον ὡς δοῦλον ἐλεύθερον τοῦ παναγάθου Θεοῦ, τόν συντρίψαντα δεσμά τῆς ἀγνωσίας μαχαίρα τῆς χάριτος τοῦ θείου Πνεύματος.

Ἡ χάρις, Ὁνήσιμε, τοῦ Παρακλήτου φοιτήσασα τῷ θείῳ σου στόματι σοφίας τῶν οὐρανῶν σέ κατέδειξε κρουόν σωτηριώδη ἐκβλύζοντα νάματα πᾶσιν ἀειρῦτα.

Θεοτοκίον.

Σῆ σκέπη προστρέχοντες μερόπων, Θεογεννήτρια, οἱ δῆμοι κραυγάζομεν· ἐπιβουλῆς τοῦ ἐχθροῦ καί κακώσεως αὐτοῦ ταχέως ῥῦσαι τοὺς σέ μεγαλύνοντας ὡς κόσμου σώτειραν.

Ὡδή γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἰλύος, Ὁνήσιμε, καθάρας παθῶν τῶν τοῦ Παύλου διδαχῶν ὑσσώπῳ τὴν καρδίαν σου αὐτὴν κατοικητήριον ἐποίησας τοῦ Πνεύματος τοῦ παναγίου, θεόληπτε.

Μεγίστης εὐκλείας ἤξιώθης, Ὁνήσιμε, μάρτυς ἐκλεκτέ, ὡς πάνσοφος ἀπόστολος καί ἀθλητῆς περιδοξὸς ἐν οὐρανῶν σκηνώμασιν Ἀγγέλοις συνευφραινόμενος.

Ὁ δοῦλος Φιλήμονος τοῦ θείου, αὐτοῦ ἀφαιρέσας τιμαλφῆ, εἰς Ῥώμην τάχος ἔδραμες, ἐν ἧ Θεοῦ τῇ χάριτι Παύλῳ σεπτῷ

ὑπήντησας σῶ διδασκάλω, Ὁνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν ψυχὴν μου, Θεοτόκε, φαρμάκῳ θεραπείου τῶν
σῶν εὐχῶν καὶ τόν μισόκαλον ἀπαύστως πολεμοῦντά με
τῇ σῇ ἰσχυῖ σύντριψον, εὐλογημένη Παντάνασσα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Τοῦ Δεσπόζοντος ἀπάντων δοῦλε καὶ θεόπνευστε Εὐαγγε-
λίου κῆρυξ, θλίψεις καὶ ἐπώδυνον θάνατον διὰ Χριστοῦ
τὴν ἀγάπην ὑπέμεινας, θεοειδὲς ἀθλοφόρε, Ὁνήσιμε· ὄθεν
κρείττονος εὐκλείας καὶ δόξης ἔτυχες, ἧς πάντας καταξίω-
σον πρεσβείαις σου.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ νηδύος σου, Θεογεννητορ, ὁμοιώματι σαρκός τῆς δόξης
ὁ ἀνέσπερος ἀνέτειλεν Ὁἥλιος, Οὗ ταῖς ἀκτῖσι νοός μου
σκοτόμαιναν τὴν ζοφεράν, Παναγία, διάλυσον, ἵνα πάντοτε
ὁ ἄσωτος μεγαλύνω σε μητέρα Φωτοδότου τὴν ὑπέρλαμπρον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Δοῦλον, πάντες, τοῦ Ὑψίστου εὐπειθῆ καὶ ἀπόστολον μέλ-
ψωμεν τόν πρῶτον δοῦλον ἀπειθῆ τοῦ Φιλήμονος τόν σύν
αὐτῷ νῦν καὶ Παύλῳ ἀγαλλόμενον ἐν σκηνώμασι τοῖς οὐ-
ρανίοις, Ὁνήσιμον.

Ὁνησίμως σὺν τῷ Παύλῳ τὸν σὸν βίον ἠγάλωσας ἐν τῇ διαδόσει τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος καὶ ἀνακράζων· οὐκ ἔχω πόλιν μένουσαν ὧδε ἠθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως ἄριστα.

Ὑψιπέτα εὐσεβείας ἀετέ καὶ χρηστότητος, πτέρυγας ψυχῆς σου Παύλου διδαχαῖς διεπέτασας πρὸς δυσαντίβλεπτα ὕψη τελειότητος· ὄθεν ἔτυχες χαρᾶς ἀφθίτου, Ὁνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Λαμπροχίτωνας σοὺς δούλους, Θεοτόκε, εἰσάγαγε εἰς εὐκλείας δόμους τῆς ἀτελευτήτου σῆ χάριτι ψυχῶν ἡμῶν τὴν στολὴν ἀποκαθαίρουσα, πολυεύσπλαγχνε, ὡς συμπαθῆς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὦδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ θεῖος ἀπόστολος, ὁ τῷ οὐρανοβάμονι Παύλῳ ἐν δεσμοῖς ὑπηρέτησας καὶ μαθητεύσας παρά τοὺς πόδας αὐτοῦ, Ὁνήσιμος ὁ θεοειδῆς, μαρτυρίου ἤνυσε στερρόψυχως τό στάδιον.

Νικήσας τὸν Τέρτυλον, Ὁνήσιμε ἀπόστολε, λίθους τοὺς ἀψύχους προσκυνοῦντα Χριστοῦ τὴν πίστιν ἄχρι θανάτου τρανῶς ἐκράτυνας καὶ τῶν εὐσεβῶν δήμους κατηγλαΐσας τῇ γενναίᾳ ἐνστάσει σου.

Ὑμνοῦμεν, Ὁνήσιμε, ἀθλήσεώς σου σκάμματα καὶ τὴν συντριβὴν σεπτῶν μελῶν σου, δι' ὧν στεφάνους κατηξιώθης λαβεῖν ἀφθίτου χαρᾶς ἐν τῇ Ἐδέμ καὶ τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ἀϊδίου λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Μητράνανδρε Δέσποινα, ἐδείχθης ἐνδιαίτημα εὐπρεπές Κυρίου τῶν ἀπάντων ἐν τῇ νηδυί τῇ σῇ πανάγνῳ Αὐτόν χωρήσασα· ὅθεν τῶν πιστῶν ὕμνοις καταστέφει σε μελιχροῖς ἢ ὀμήγουρις.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ναός Χριστοῦ ἀγαπήσεως ὀφθεῖς, πνευματοφόρε Ὁνήσιμε, τοὺς δεξαμένους σου τόν λόγον ψυχῆς καί σώματος τῇ θεῖα συνεργείᾳ παθῶν ἀπήλλαξας.

Ὡς ἀποστόλων ὁμότροπον καί Παύλου ὑπηρετήν θεϊότατον σέ μεγαλύνομεν ὑπέρ Χριστοῦ τόν ἐκχύσαντα αἱμάτων σου ἀγίων ροάς, Ὁνήσιμε.

Θεοῦ λυχνία πολύφωτος, ἢ φῶς Εὐαγγελίου ἐκλάμπουσα σαφῶς τοῖς πέρασιν ἐδείχθης, μάκαρ Ὁνήσιμε· διό σέ πάντες πόθῳ ἀεὶ γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς δόξης ὁ Ἥλιος ἀνέτειλε, Παρθένε, σκοτόμαιναν εἰδώλων πίστεως διασκεδάσας πυρσεύμασιν Αὐτοῦ τῆς ἀληθείας καί ἀγαθότητος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῆς ἀπορρήτου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κενώσεως τόν θεῖον κήρυκα, ἐξ ἧς ἡμῖν ἡ λύτρωσις ἀπορρέει καί ἡ ἄκρα ἐλευθερία τοῖς ἐχθρῷ δεδουλωμένοις παναλάστορι δοῦλον Κτίσαντος πι-

στόν άνευφημήσωμεν πόθῳ κράζοντες· χαίροις, μάρτυς Ὀνήσιμε.

Ὁ Οἶκος

Ἄγαλμα εὐψυχίας καί ψυχῆς εὐγενείας, Ὀνήσιμε ἀπόστολε, ὦφθης· ἐνδυσάμενος γάρ τοῦ φωτός πανοπλίαν, μάρτυς, τὴν ἀχλὺν ἔλυσας τῆς ἀγνωσίας· ὅθεν σοι κραυγάζομεν ἐν κατανύξει·

Χαῖρε, ἀπόστολε θεηγόρε·
χαῖρε, περίλαμπρε ἀθλοφόρε.

Χαῖρε, Κολοσσῶν ἱερότατον βλάστημα·
χαῖρε, θεϊκῶν χαρισμάτων ἀμάρυγμα.

Χαῖρε, δοῦλε εὐπειθέστατε τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ·
χαῖρε, μάρτυς ἀκατάβλητε, μάστιξ ἄφρονος ἐχθροῦ.

Χαῖρε, τό κατά πνεῦμα Παύλου ἔμφορος τέκνον·
χαῖρε, κρουνός τό νόμα σωτηρίας ἐκβλύζων.

Χαῖρε, οἰκέτα πάλαι Φιλήμονος·
χαῖρε, ὀλέτα πλάνου ἀλάστορος.

Χαῖρε, φωστήρ ἀλκίμων μαρτύρων·
χαῖρε, πρηστήρ λατρῶν τῶν εἰδώλων.

Χαίροις, μάρτυς Ὀνήσιμε.

Συναξάριον

Τῆ ἸΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καί πανευ-

φήμου Ἀποστόλου Ὀνησίμου τοῦ μάρτυρος.

Στίχοι

Εὖ, δοῦλε πιστέ, Ὀνήσιμε, Κυρίου,
ὁ δουλεύσας Παύλῳ ἐν δεσμοῖς ἐκθύμως.

Ὁ ἔνδοξος καί πανεύφημος ἀπόστολος Ὀνήσιμος ὁ Κολοσσαεὺς δοῦλος ἦν τοῦ ἐκ τῆς Φρυγίας πλουσίου καί εὐσεβοῦς Φιλήμονος. Οὗτος κρύφα φυγὼν ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ μετέβη εἰς Ῥώμην εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, Παύλου. Τοῦτον κατηχήσας ὁ μέγας κῆρυξ τῆς οἰκουμένης καί υἰὸν αὐτοῦ ἐν δεσμοῖς γεννηθέντα ἀποκαλέσας, ἐπανεστείλεν εἰς Φιλήμονα μετ' ἐπιστολῆς, δι' ἧς παρακαλεῖ τὸν Φιλήμονα δέξασθαι αὐτὸν τὸν πρὶν ἄχρηστον, νῦν δὲ εὐχρηστον (Φιλημ. 1-22). Ἐπανακάμψας εἰς Ῥώμην ὁ Ὀνήσιμος ὑπρέτησεν ἀκαμάτως τῷ Παύλῳ· μετὰ δέ τὸ αὐτοῦ μαρτύριον συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου Τερτύλου καί ἐπέμφθη εἰς Ποτιόλους. Ἐκεῖ ἐλθὼν καί ὁ Τέρτυλος καί εὐρών αὐτὸν ἐμμένοντα ἐν τῇ πίστει σιδηροῖς ῥάβδοις συνέθλασεν αὐτοῦ τὰ σκέλη καί κακῶς αὐτὸν ἀπέκτεινε τὸν στέφος παρὰ Κυρίου ἀθλητικὸν λαβόντα.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὁλοφώτιστον πυρσὸν Θεοῦ τῆς χάριτος σαφῶς ποιήσας σε Παῦλος αὐτοῦ διδαχαῖς ἐν σκότει σε κείμενον σοφῶς ἀνέπεμψε πρὸς Φιλήμονα ὡς ἀδελφόν, Ὀνήσιμε, καί οὐχί ὡς δοῦλον πλέον.

Ἐπερένδοξε, Κολοσσαέων βλάστημα καὶ ῥόδον πίστεως Κυρίου ἠδυτερπές, κατηύφρανας ἅπαντας πιστούς, Ὁνήσιμε, τὴν ἀλλοίωσιν ὀρῶντες τὴν ἁγίαν σου καὶ εὐγένειαν ψυχῆς σου.

Ἐνθεώτατε ἀπόστολε, Ὁνήσιμε, πρὸς ἐπιγνώσεως φῶς τοῦ πανσόφου Θεοῦ ἐν σκότει διήγειρας κειμένους, πάντιμε, ἀθεΐας τε καὶ ἀγνωσίας λόγοις σου καὶ διδάγμασι πυρφόροις.

Θεοτοκίον.

Λῦσον, Δέσποινα, παθῶν ἡμῶν σκοτόμαιναν τῶν τυραννούντων με τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ Υἱοῦ τοῦ πανσέπτου σου φωταγωγήσαντος πάσης κτίσεως τὰ πέρατα, Μητρόθεε, Ἰησοῦ τοῦ Φωτοδότου.

Ὦδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἐνδοξε Ὁνήσιμε, τοῖς ρείθροις ἐνθέων σου διδαχῶν καὶ τῶν αἱμάτων σου λύθρῳ καθηγίασας καὶ πλουσίως ἤρδευσας τῆς Ῥώμης τὴν περίχωρον, ἐν ἧ, θεόσοφε, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου εἰλκυσθῆς Παύλου εἰς τὴν πίστιν Χριστοῦ τὴν παναγίαν.

Ἔμνοις καὶ ᾠδαῖς τῶν χριστωνύμων οἱ δῆμοι σε ἀναμέλλομεν, Ὁνήσιμε, πόθῳ ἐορτάζοντες τὴν ἁγίαν μνήμην σου, οὓς σκέπε καὶ διάσωζε ταῖς προστασίαις σου ἐκ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπηρείας, βλάβης τε κινδύνων καὶ νόσων ἀνιάτων.

Θραύσας τοῦ Τερτύλου τὴν μανίαν ἐνστάσει σου ἀνδρικῆ, κλεινέ Ὁνήσιμε, σῶν μελῶν ὑπέμεινας θλάσιν ὥσπερ ἄσαρ-

κος καί χαίρων πρὸς τὴν ἄληκτον μακαριότητα μετέστης ἀσιγήτως δοξάζων τὸν ἐν τῷ σταδίῳ, Χριστόν, ἰσχύσαντά σε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς παναχράντου σου νηδύος προσέλαβεν ἀπορρήτως σῶμα βρότειον Λόγος ὁ τοῦ Κτίσαντος καὶ Σωτῆρ τῆς κτίσεως, Θεός ὁ Ὑπερούσιος καὶ κόσμον ἔσωσε κατάρως προπατόρων ἀρχαίας, Κεχαριτωμένη, καὶ τῆς φθορᾶς θανάτου.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ῥῦσαι συμφορῶν τοὺς σοῦ ἐορτάζοντας τὴν μνήμην, ἔνδοξε, καὶ πανηγυρίζοντας τὴν σὴν πρὸς πόλον σεπτὴν ἀνάβασιν, Ὅνήσιμε τρισόλβιε, μάρτυς ἀπόστολε, ὁ λαμπρύνας σκάμμασιν ἀθλήσεως σῆς στερῆρας Ἐκκλησίαν τοῦ Κτίσαντος.

Ὅλω τῷ φωτὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος περιχεόμενος, ἀθλητὰ Ὅνήσιμε, δενῶν, ἀνάγκης καὶ περιστάσεως σὺν Παύλῳ διδασκάλῳ σου Χριστόν ἰκέτευε τοὺς τιμῶντας σοῦ τὴν μνήμην ῥύεσθαι καὶ Αὐτῷ σεσωσμένους προσάγαγε.

Νῦν σε μελιχροῖς ῥοδαῖς τε καὶ ἄσμασιν εὐήχοις μέλπομεν πόθῳ ἐορτάζοντες τὴν σὴν φωσφόρον καὶ θεϊαν ἀθλησιν καὶ πόθῳ ἀνακράζομεν· σοφέ Ὅνήσιμε, ῥῦσαι πάντας ζοφερᾶς κολάσεως αἰωνίου τοὺς σέ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μαριάμ, χειμάρρους ζωῆρρυτος πηγάζων ἅπασιν ὕδωρ τὸ ἀθάνατον τὸν Ζωοδότην Χριστόν καὶ Κύριον ζωο-

ποιούντα μέροπας ἀπάτη ὄφεως, Θεοτόκε Μῆτερ, τούς τεθνή-
ξαντας πρίν τούς, φεῦ, νῦν φθορᾶς ἀπολαύοντας.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τόν μαθητήν τόν ἄριστον καί εὐλαβῆ διάκονον ταῖς χρεῖαις
τοῦ ἀποστόλου ἐν φυλακῇ ὄντως Παύλου, Ὀνήσιμον, τιμή-
σωμεν τόν μαρτυρίου σκάμματα πανευσθενῶς βαδίσαντα,
χαῖρε, κραυγάζοντες, δοῦλε καλέ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον.

Μετά σαρκός κυήσασα Θεόν τόν Ὑπερούσιον τούς πεπτω-
κότας εἰς χάος τῆς ἀπογνώσεως, Μῆτερ, εἰς δόξης ὕψος εἰλ-
κυσας, Παρθένε, δυσαντίβλεπτον, εἰς ὃ καί πάντας ἔλκυσον
τούς μεγαλύνοντας πόθῳ σέ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Εἰς τούς Αἴνους ἰστώμεν στίχους δ' καί ψάλλομεν τά ἐξῆς
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ, τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ πανσθενῆς ἀληθῶς ἐν ψυχῇ
σου σκηνώσασα, θαυμαστέ Ὀνήσιμε, σέ ἀπόστολον ἔδειξε
θεῖον καί φάρον ζωῆς ἀμείνονος· διό σου πάντες τήν μνήμην
σέβοντες κράζομεν· πρέσβευε τῷ δοτῆρι, ἅγιε, τῶν ἀγαθῶν
πέμψαι τοῖς ἰκέταις σου τό μέγα ἔλεος.

Ὀνησιν ζωῆς μοι βράβευσον ἀγήρω, θεοειδές ἀθλοφόρε,
Ὀνήσιμε, τοῦ οὐρανοβάμονος Παύλου τέκνον παμφίλτατον·
αὐτοῦ ταῖς χρεῖαις γάρ ὑπηρέτησας ὄλη καρδιά τῇ σῆ καί
σκάμματα πίστει ἀθλήσεως εὐκλεοῦς ἐβάδισας, περιφανές

κῆρυξ τοῦ Παντάνακτος καί βάθρον πίστεως.

Μνήμην τήν σεπτήν σου σήμερον τελοῦντες, μάρτυς στερῆ καί ἀπόστολε πάνσοφε, θεαυγές Ὁνήσιμε, εὐλαβῶς ἀνακράζομεν· τῆς εὐσεβείας φωστήρ ἀείφωτε καί εὐγενείας ψυχῆς υπόδειγμα, πάντοτε πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἅγιε, ὑπέρ ἡμῶν τῶν μακαριζόντων σου τήν θείαν ἄθλησιν.

Δοῦλε ἀγαθέ τοῦ Κτίσαντος, Κυρίου πάντων ἡμῶν, θεοφόρε Ὁνήσιμε, ὁ τηρήσας φρόνημα τῆς ψυχῆς σου ἀδούλωτον, μή διαλίπης τόν πολυεὐσπλαγχνον καθικετεύων Χριστόν καί Κύριον πέμψαι ἱκέταις σου ῥώμην καί ὑγίειαν ἀμφω ταχύ τοῖς πιστῶς προφέρουσι τήν θείαν κλησίν σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ ἀγαθός δοῦλος τοῦ Ὑψίστου, Ὁνήσιμος, τοὺς τῆ πλάνη δουλεύοντας τό δηνάριον δίδωσι τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας, ὅπερ παρέλαβεν ἐκ τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί λόγοις καί πράξεσι ἐπολλαπλασίασε· δεῦτε, οὖν, πάντες, αὐτόν κατ' ἀξίαν ἐγκωμιάσωμεν ὡς κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος τόν μαρτυρικῆ ἐνστάσει Χριστόν δοξάσαντα καί παρέχοντα ἡμῖν αὐτοῦ πρεσβείαις τό μέγα καί πλούσιον ἔλεος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καί δοξάζομέν σε οἱ πιστοί κατά χρέος, τήν πόλιν τήν ἄσειστον, τό τεῖχος τό ἀρρήτον, τήν ἀρραγῆ προστασίαν, καί καταφυγῆν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καί Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τά Τυπικά, οί Μακαρισμοί καί ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου ἡ γ' καί ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος: Πρὸς Φιλήμονα (Στιχ. 1-25).

Παῦλος δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ...

(Ζήτει τῆ ΚΒ' Νοεμβρίου. Μνήμη τοῦ ἀποστόλου
Φιλήμονος)

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ε' 14-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου...

(Ζήτει τῆ ΙΗ' Ἰανουαρίου)

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Μεγαλυνάριον

Δοῦλε τοῦ Φιλήμονος ἀγαθέ, δοῦλος τοῦ Κυρίου ἀνεδείχθης ὄντως πιστός διδασχαις ὑπέικων τοῦ θεηγόρου Παύλου, Ὁνήσιμε, μαρτύρων πίστεως κλέϊσμα.

Δίστιχον

Ὅνήσιμον πᾶσι δεῖξον Χαραλάμπη
σέ ὑμνολογοῦντα, Ὅνήσιμε μάκαρ.

Τέλος καί Δόξα τῷ μόνῳ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν.

